

EL TEMPS

Matas ha de governar

Les Balears ja tenen president i govern. Jaume Matas va ser elegit, en segona votació d'investidura, i amb l'abstenció d'un membre del seu grup parlamentari. Són detalls que reflecteixen els temps que corren per al PP de les Illes: inestabilitat, bregues, equilibris difícils..., són la norma habitual. Matas, des que es va saber que seria el candidat a substituir Cristòfol Soler –immediatament després de la forçada dimissió de l'ex-president– s'ha afanyat a fer crides al seu propi grup i a la societat: tranquil·litat i mirar endavant, és la consigna. Però tal i com va anar la investidura, no es pot dir que la tranquil·litat estiga assegurada.

Passe el que passe des d'ara fins l'octubre –data prevista pel congrés del PP– convindria que les tensions internes del PP deixaren que el Govern de Matas començara a treballar. El pitjor de tota aquesta història és que les Balears han passat ja un mes sense govern, i un any d'interinitat constant des de la dimissió de Canellas.

Quan Matas parla de passar pàgina, potser té raó i ja és hora de passar-la. Els problemes del partit, que els solucione el partit a ca seua, és a dir, al congrés, i el govern que governe, que per això, precisament, es tria els governs. Una comunitat com les Balears, que haurà d'afrontar múltiples reptes i molt especialment haurà d'afrontar la recta final de la transferència de competències –tot i que caldrà veure quina profunditat i intensitat tindrà– no pot permetre's el luxe de tenir un govern "provisional". I un any de provisionalitat és excessiu.

És cert que un discurs d'investidura no permet calibrar exactament com serà la política d'un govern. Darrere de les grans línies que s'hi anuncien hi ha d'haver les concrecions. Això és el que realment importa. Recordem que en molts sectors socials ha caigut malament la forçada dimissió de Soler. I concretant un poc més, són ambients que desitgen una normalització del ca-

talà i un creixement econòmic basat en un vertader respecte al medi ambient; sectors que a hores d'ara, si més no, susciten intranquil·litat.

Escrivirem recentment, en aquesta mateixa secció, amb motiu de la dimissió de Soler, que Matas no és Soler, ni tampoc Canellas. Es una obvietat, però convé tenir-la clara. Cada persona té el seu propi estil i la forma de governar no serà igual. Matas no governarà com Soler ni com Canellas. En els dos aspectes estratègics comentats, Canellas no va passar d'una desgraciada política de *laissez faire-laissez passer*. Soler, que va anunciar noves maneres, no tingué temps de concretar. Ara Matas anuncia el que podria ser una línia intermèdia. Es diferencia del canyellisme, però també del solerisme, intentant

una tercera via de compromís entre les famílies del seu grup parlamentari i del seu partit.

Siga com siga, un president no governa només per al seu partit o grup, sinó que ho fa per a tota la societat. En aquest sentit, Balears no pot perdre més temps en el camps de l'ecologia i de la normalització lingüística. Naturalment, seria il·lús demanar que un govern del PP faça el que faria un govern, posem per exemple, d'esquerres, ecologista o nacionalista. Però no és

gens il·lús demanar, i fins i tot exigir, que el Govern de les Balears assumezca que ja és hora de posar uns mínims. Uns mínims que asseguruen un creixement econòmic de qualitat –en contra de la quantitat, que fins ara ha estat l'únic nord de l'acció de tretze anys de govern autonòmic– i, per tant, respectant cada vegada més el medi ambient, entès aquest com un recurs econòmic. Uns mínims que també asseguruen que l'administració autonòmica complirà i farà complir la normativa vigent en normalització lingüística. Tampoc no és demanar gaire i si així ho fa, Matas podrà mirar aquest futur que tant esmenta amb l'orgull de governar per a tothom. Si no és així, la confrontació social estarà servida. Aquesta és la seua gran responsabilitat. ■

“El Govern balear ha d'assumir que és l'hora de posar uns mínims que asseguruen un creixement econòmic de qualitat, que considere el medi ambient com un bé, i el compliment de la normativa lingüística vigent.”